

Τὸ ὄνομα τοῦ ἄλλοτε ἐκίνει τὸν λαόν μας
 Ὅπου ὑπῆρχ' ἑλληνισμοῦ γωνία ἀπωτάτη.
 Ὑπῆρξεν ἡ λατρεία μας· ὑπῆρξεν εἰδωλὸν μας,
 Καὶ σήμερον τὸ σκῆπτρόν μας, ἂν ἤθελεν, ἐκράτει.

Πῶς δὲν ἐδέχθη; Καὶ αὐτὸς ἠγνόει. Εἰμυρμένη
 Μας τὸν ἐστέρησε σκληρὰ καὶ ἡ ψηφοφορία
 Δι' ἧς τὸν ἐξελέξαμεν ποσῶ; μὴ γενομένη
 Ἐκρίθη· τὸ ἠθέλησεν αὐτὴ ἡ Βικτωρία.

Ἐκτοτε τὸν ἐχάσαμεν· μας ἔχασεν ἐπίσης·
 Πλὴν δὲν ἐλησμονήσαμεν ἡμεῖς τὸν ἐκλεκτόν μας
 Ἄν τότε μας ἐχώρισεν ἡ ἀπευκταία λύσις,
 Ἐκεῖνος ἦν ὁ ἀληθής, ὁ μόνος ἡγεμὼν μας!

Τὸν εἶχον αἱ καρδίαι μας τὸν πλάνον ἀγαπήσῃ
 Μὲ τῆς ἀνεκπληρώτου μας τὸ πῦρ ἐπιθυμίας . . .
 Φεῦ! Ἦγνοῦμεν τὴν μνηστὴν αὐτοῦ πῶς θάπατήσῃ!
 Φεῦ! Ἦγνοῦμεν ἄδυσσος πῶς ἦτο ἀπιστίας!

Εἰς τί ἐτρώφα ἔκτοτε ὁ δαίμονας ἀγκαλάς;
 Τί χεῖλη τὰ ψευδῆ αὐτοῦ φιλήματα ἐμούζων;
 Εἰς ποῖας τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἐξέχασε κραυπάλας
 Περί ἡμῶν μὴ ἐρωτῶν ποτὲ καὶ μὴ φροντίζων;

Δὲν τὸ ἠξεύρω. Ὁ καιρὸς τὰ φροῦδα ὄνειρά μας
 Πιρέσυρε. Τί εὐκόλα κανεῖς τὴν μνήμην χάνει!
 Ὅτε ἠγγέλθη πρό τινος εἰς τὰ περὶ αὐτῶν μας
 Πῶς στόλου αἰφνης ἀρχηγὸς πειρατικῶ ἐφάνη!
 Πενήντα ἄγων θωρηκτὰ ἐπέρα τὰς ἐκτάσεις
 Καὶ ἔρχε τῆς θαλάσσης
 Κ' ἐλίμωπτον αἱ πόλεις μας κ' ἐλίμωπτον αἱ νῆσοι
 Καὶ ἐκονήγα ἀσπλαγχνὸς κάθε καρδοκύρη
 Κ' εἶτε ἀπλὴν ψαρόβαρκαν καὶ εἶτε τρεχαντῆρι

Ἦθελεν ἀπαντήσῃ,

Εὐθὺς τὸ συνελάμβανεν, εὐθὺς τὸ κατεκράτει.
 Ἀγνωμοσύνη μυσαρὰ, ἐπαίσχυντος ἀπάτη!

Τοιοῦτος ἦτον ὁ ἀνὴρ, ὁ ξένος οὗτος ἦτο
 Ὅν ὑπεδέχοντο προχθὲς ἐλθόντα αἱ Ἀθηναίαι,
 Κι' ὅπως τὸν ἴδῃ σύσσωμος ἡ πόλις ἐκινεῖτο . . .
 Αὐτὸς εἶν' ὁ Ἀλφρέδος μας καὶ ὁ Ἀλφρέδος εἶνε!
 Χάριν αὐτοῦ ἠτοίμαζεν ἡ ἀγγλικὴ πρεσβεΐα
 Χορὸν καὶ περιτρέχουσαι συνέλεγον ἐν βίᾳ
 Ἀμαξιαὶ κεκλημένους
 Ἀπὸ οἰκίας καὶ ὁδοῦ καὶ λésχας μαζεμένους.

Πλὴν μ' ὅλην τὴν ἐνέργειαν καὶ μ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας
 Ἦ ἐσπερίς των ἡ λαμπρὰ ἔγεινε κατὰ μόρας . . .
 Ψυχρὸς ἀνὰ τὴν αἵθουσαν διέπνεε σιρόκος
 Καὶ μόνοι παρευρίσκοντο εἰς ταύτην τρεῖς κ' ὁ Κόκκος.
 Διὰ τὴν ἀκρίθειαν

Kóthorvos

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ὁρεῖλομεν καὶ εἰς τὸ κοινόν καὶ εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν
 εἰταιρίαν μίαν αἵτησιν συγγνώμης. Τὰ ἐν τῷ περὶ αὐτῶν
 φύλλῳ γραφέντα, ἐν στιγμῇ ἀγανακτῆσεως καὶ χωρὶς νὰ ἔ-
 χωμεν τὸν καιρὸν νὰ ἐξετάσωμεν, ἀδίκως ἀπηρθύνθησαν πρὸς
 αὐτήν. Ὡς πληροφοροῦμεθα ἤδη, τὰ τῶν ἀνασκαφῶν καὶ
 τῶν τοιούτων διευθύνει ἡ Γεν. Ἐφορεΐα τῶν Ἀρχαιοτή-
 των. Αὕτη δὲ ἀπηγόρευεν ἡμῖν τὴν δημοσίευσιν εἰκόνων
 ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, διότι ἡ ἀρχαιολογικὴ εἰταιρία καὶ
 ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ἀκόμη ἀναγράφει ὅτι ἐπι-
 τρέπει εἰς τοὺς φιλαρχαίους ν' ἀντιγράψωσι καὶ ἀ-
 πεικονίζωσι καὶ ἐκδίδωσιν ὅ,τι ἐξ αὐτῶν θέλουν, οὐδὲν
 διατηρούσης τῆς Ἐταιρίας δικαίωμα προτεραιότητος.
 Ἀλλ' ἡ Γεν. Ἐφορεΐα, ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται ὡς μνησθέντες
 αἱ τοιαῦται ἀδειαι, φαίνεται ὅτι ἄλλα φρονεῖ, ἐπιφυλάσ-
 σει δὲ ταύτας δι' οὗς ἀρέσκειται, ὡς ἐπὶ παραδείγματι εἰς
 τὸν κ. Ρομπρον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Ἐφορον συνετακισθέντα
 ὡς μας λέγουσι μετὰ φωτογράφου καὶ ἐκδύσαντα ἰδιω-
 τικῶς ὅπως ἐπὶ κερδοσκοπία εἰκόνας τῶν ἐν τῇ Ἀκροπό-
 λει. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ ταῦτα δὲν εὐθύνεται ἡ Ἐταιρία,
 ἧς τὰ σεβαστὰ μέλη βεβαίως δὲν εἶχον σκοπὸν προσω-
 πικῶς νὰ προσβῇ, οὔτε παρεγνώριζον τὰς ὑπηρε-
 σίας καὶ τὴν ἀξίαν των. Νομίζομεν ὅμως πάντοτε ὅτι τῶν
 ἀπαγορευσάντων ἡμῖν τὴν ἀδειαν ἡ διαγωγή εἶνε καὶ ἡ-
 κιστα ἄβυσσος καὶ παράνομος, πρὸς αὐτὴν δὲ πρέπει νὰ θεω-
 ρηθῶσιν ἀπευθυνόμενα ὅλα τὰ ἐν τῷ περὶ αὐτῶν φύλλῳ κατὰ
 τῆς Ἐταιρίας.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Πάλης τῆς Σπάρτης (ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Ἰ-
 στωεύς):

«Αἰδεῖσθε Ἀστέιοι! Φερώνυμοι διὰ τοῦ Ἀστέιοι ὑμῶν
 εἰσθε, ὡς σὲς προσφωνοῦμεν ἐν ἀρχῇ. Μύοπαρ ὑμεῖς καὶ ἀ-
 λόγιστοι περὶ τὰ σοβαρά, διατυπώτε, ἐσσεῖ, ἀλλὰ ἀλώ-
 πεκες μυθώδεις, τὴν ἀπαίτησιν ὅπως μετὰσχῶμεν τοῦ
 ἀστέιου ἔργου Σας, Σεῖς οἱ εὐρόντες τὸ ἀστέιον εἰς ἀσυ-
 νήθη τινὰ λέξιν τοῦ λεκτικῶ τῆς ἐφημερίδος μας. Ἀσε-
 βούντες πρὸς τὴν ἠθικὴν, ἣν μηδενίζουσιν αἱ γελοιογρα-
 φικαὶ ἀσχολίαι ὑμῶν ποτίζουσιν τὴν συνειδήσιν καὶ ἀντί-
 ληψιν τῆς κοινωνίας ἰὸν ἀποστροφῆς ἀπὸ τῶν σπουδαίων
 ζητημάτων, καὶ οὕτω πάλιν εἶχετε στοιχειῶδες καθήκον
 νὰ σιγατε ἀπέναντι τῆς ἠθικοποιᾶς γραφίδος τῶν Ἐπαρ-
 χιωτῶν, οἵτινες οἰκτεῖρουσιν ὑμᾶς καὶ τοὺς συνεπαγγελμα-
 τίας ὑμῶν διόπερ τὸ Ἀστυ θεωρεῖται ἀπαράδεκτον παν-
 ταχοῦ τῶν Ἐπαρχιωτῶν διότι ἡ ἀξία τῆς ἐπενεργείας τοῦ
 φύλλου Σας ἐπὶ τῆς καλῶς ἐννοουμένης διαμορφώσεως ἀ-
 πεώσθη καὶ ἀπωθεῖται».

Ἐκ τοῦ Φανοῦ τῆς Σύρου:

Ὁ ἔγκονος τοῦ παπᾶ Σβεπεγζόβερ; ; ! ! Ἀλέξανδρος
 Βάτεμπεργ, τέως ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας καὶ ὁ πιστὸς
 αὐτοῦ πρωθυπουργὸς κ. Καραβέλωφ ὅστις ἀπὸ τὰ 1853
 —1865 ἦτο κανδυλανάπτης τοῦ ἐν Γαλατῇ τῆς Κωνσταν-
 τινουπόλεως ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Βλαχέρενης καὶ παι-
 δαγωγὸς εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον τῆς ἐκεῖ κοινότητος, ἐγεν-
 νήθησαν φαίνεται ὑπὸ τὸ αὐτὸ ζῶδιον, τοῦτο δὲ μαρτυρεῖ
 ἡ ταυτότης τῶν ὀρέξεων των καὶ τῶν πράξεων των.